

Еда Тукъ е былъ прѣстолъ Прѣславскы?

Еда Тукъ е царь Богоръ царувалъ?

Всемирно прославилъ родъ българскы

Еда Тукъ е Онъ крѣщеніе прѣлъ?

Прехрабры Симеонъ сынъ Владиміровъ

Мацарскъ и Гръцкъ гордость кто смирилъ

Престрашенъ побѣдитель е былъ Гръковъ,

Българкѣ Онъ много е разширилъ!

Имперія грѣцка поддана была нѣму.

Конечно мѣдраго Леона побѣдилъ

Извѣстна е слава негова міру всему.

Ровѣстницы Гръцы сказвѣтъ свой гибель.

Искусны и храбры полководцы Гръцкы

Заробилъ е онъ въ сраженія премногы,

Тържественно в преславній градъ Прѣславскы

Народу своему привѣлъ ги нишъ убогы.

Сіе ли е мѣсто жилище было красно.

На толь преславны Самодържцы българскы?

Ничтожно днесь, шуто, пусто, ужасно!

Еда туе былъ прѣстолъ великопрѣславскы?

Увы! мълчаніе страшно на все владѣ!

Пустія грозна все мѣсто е обладала;

Отровно мое сърдце отъ жалости тлѣе!

Рѣка Агарянска съвѣсьмъ го унестошила!

Българія бѣдна! гдѣ е твой прѣстолъ?

Свобода твоя какъ конечно изчезна?

Величества твоего знакъ не е л' осталъ?

Пресвѣтлость сѣга съвѣсьмъ засѣдна?

Народа нѣдного сѣдба нѣ наказала

Съ прегорко унестошительно разорѣніе

Българіи какъ то е мрачно затъмнила.

Надѣжда нѣма бѣдна за удобрѣніе!

Борисе гдѣ сѣ твой палати сѣйни?

Народе Славянскы гдѣ е твой Старъ роль?

Борисе гдѣ сѣ твой прекрасны градины?

Немилы варваринъ все е изгорилъ!

Начало Хрѣстіанства между вси Славяни

В прѣдѣлъ сей е ревностиѣ ся породи:

Исперво тукъ ся появиѣ Хрѣстіани

Владѣтели царіе в Славянскы народы!

Искуства, художества, словесность славянска

Цвѣтъла е за много време благоуханно

Въ Прѣславъ, сѣйна тогда столица българска!

Раздала е плода Хрѣстіанства прострянно.

Тогда днѣшна хитря Европа просвѣщена

Затъмнина была в дълбоко невѣжество,

Славяномъ православномъ покорена.

Покрита е была съвѣсьмъ отъ варварство.

Остатки свѣдѣтельства имами доводна;

И днесь доказателства сѣществувѣтъ;

Списанія стоиѣтъ наша старо-временна

Европѣйцы кто с' прилежность настрѣтъ.

В Евангеліе чистъ рѣкописъ, българскы

Безцѣнна драгоцѣвность наша древность!

На него клѣли ся сѣ вси цари французскы

С' великѣ набожность и дълбокѣ вѣрность!

Когда кралевскій венецъ сѣ приѣмали

Народу то е было общ-удобрѣніе

Правленіе без'клѣтвѣ н'имъ сѣ придавали.

Рѣкописъ българскы в'кавово почтеніе!

Увы нами бѣдными — ! погина все добро!

Поганско тиранство надъ насъ владѣ!

Немилно събира силома злато и сребро,

Родина наша отъ печаль и скърбъ тлѣе!

Свободѣ нашѣ безчеловѣчно отнѣло

Законъ нашъ и мило привождіе

В' корана Мохамедовъ приубърнало

Владѣ злодѣйство и суевѣріе!

Словесность наша в'незнайство погружена!

Отъ злобѣ Гръцкѣ Турцы хитро побуждены

Отдадохъ в'огнь милѣ нашѣ книжничъ!

Изгубихмы свѣтлѣ нашѣ древность бѣдни!

Народъ българскы, народъ окаянный!

Ты сѣ притѣмилъ и се еще тѣглишъ

Отъ два неприятели злоблively сылній!

И отъ дѣвъ въ днѣвъ по зло процадвашъ!